

Ζωή Καρέλλη, Της Βαϊφόρου

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Εικόνες ιερές,

Όπου η αυστηρότητα συγχέεται με την άδολη πίστη.

Χώρος φανταστικός, στεγνός και διαυγής.

Όμως Εκείνος ήταν ο πραγματικός
Ερχόμενος, «επί πώλου όνου καθήμενος»,
ο ενδοτικός, με το διάχυτο μειδίαμα, ασάλευτο
στην ανθρώπινή Του ειδή
και το βλέμμα αδέκαστο.

Σεις, άνθρωποι της κάθε εποχής,
Ιδέτε τώρα την αιώνια πορεία,
καθώς σκορπίζεστε κι' αθροίζεστε
σε πολύμορφες συναναστροφές, ιδέτε
πώς γίνεται δεκτός σ' Εκείνη την κοσμοσυρροή.

Φοίνικες και βάγια με φύλλα στιλπνά,
μια μυρωδιά αφήνουν ευγενή κι' ελαφριά –
άνοιξης μεσογειακής σχεδόν η ωραιότητα,
ο ήλιος φαίνεται απηνής ήδη
και θα έδειχνε φανερά τα φαινόμενα.
(Στην άγια περιγραφή, οι χρόνοι
έχουν απαλύνει την ένταση).

Πορεύεται και προχωρεί
το έαρ της σκέψης,
ο γλυκός νους,

η λάμπουσα στιγμή της παραδοχής,
ο αριθμός και το αίσθημα της ζωής
το καύχημα, ο Υιός του Ανθρώπου
ερχόταν και φθάνει πάντα,
την ώρα της μέγιστης διδαχής.